

Psaáno pro tuláky všech nódokmenú

ORBIS

-

TRAMPUS

-

AKTUALITS

-

= vydání D =

OBČASNÍ - NĚKOLOKASTRANÍK - OBĚŽNÝ

Narozeno : 22.5.80

začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno

jsem si někde přečet, zaujalo mě to

a dávám na vědomí

široké trampské veřejnosti

- - - - -
překlepy a chyby musíte prominout
- - - - -

POZOR - POZOR - POZOR - POZOR - POZOR - POZOR
X X X X X X X X X X X

Zalíbil-li se ti tento "občasník" a jsi-li
sběratel, přepiš toto vydání, OPIS pošli
dál a TEPRVE PAK SI ORIGINAL USCHOVEJ !!!
Stačí-li ti přečtení, předej OTU dál spřízněným
duším.

Nechte kolovat ^oPOUZE 14 DNU

ode dne narození !!!

X X X X X X X X X X X X X

r e d a k c e

: V e t e r á n :

Vítr se přihnál báhvivedkaď, rozbouřil větve, pa píry a klobouky, pokryl pivo prašným škraloupem a vyklidil tu útulnou zahradní hospůdku, kde se denně scházej fotři "atará garda", co spolu kdysi sloužila, na to svoje pivo, kus řeči a licitovanej mariáš. Žato ve výčepu bylo rázem plno. Sesedli sme se do kroužku a byli sme rádi, že sme dneska nejeli a zůstali v Praze, i když každej za rohem v sobě litoval, zažít takovouhle divočárnu někde venku v lese, k večeru, kdy padaj vě tve, soumrak a silný slova, to má vždycky něco do sebe.

Ale hned příští tejdén nás vyplivnul autobus uprostřed lesa, jeho rachot eště dozníval údolím, jak ho šofér turoval ke Skryjím, a my si to metelili po zaječích chodníčkách, po kterých nemůžeš jít s křikem a halasem, ale vopatrně, po špičkách, jak se na domácího pána sluší. Netrvalo dlouho a dorazili sme na kemp. Byl v pořádku, jen pár větví nám tu vítr nechal na památku a na zatopení. Bílá lebka kterou kdysi jelen pohodil do křovin, když už dál nemoh, svítla vybělená sluncem a povětrím ze stromu, kam jí jednou jeden z nás pověsil, aby chránila kemp vod všeho zlého a vod nedělních turistů. Všechno bylo v pořádku. Vydali sme se nahoru průsekem k seníku, kterej tam byl vlněnej mezi tři duby a poskytoval vlidný přístřeší nám, sajícím a vysoký. Eště pár kroků a už sme ho viděli. Stál na svém místě jako dřív, jen si trochu přičapnul v kolenou, naklonil se ke straně a vopřel čelo, sroubený z břízek vybělenejch stářím, kterým ho kdysi vyzdobil tvárce všech těchle seníků, co stáva; po bráskéjch lesích. Teda myslím ty starý, co tu e ště stojej, ty poslední, protože ty nový, to už není vono. Těch je dvacet po lese všecky stejný - čtyři klačky nahoře jakoby stříška - u těch se nemá člověk proč zastavit. Ale ty starý, kterejm praská v kloubech jako veteránům z první světový, ty svejm stavitelům budou dělat čest až do tý doby, než jim čas prolomí páteř.

Stáli sme a nikdo ani nedejchal. Stáli a koukali na

jednoho takového veterána. Mlél chudák z posledních
Márně si rosdíral čelo ve stromy, pod kterejma kap
la na hromádku jedna tříška za áruhou, márně si kl
kal na provalenej bok. Povotavřenejma dvířkama kou
kal na nás a ten strom, co na něj pad v tom povětr
minulou sobotu na noc, mu pomslu prolamoval hřbet.
Ležel napříč přes střechu, z který vyčnívaly jen
žebra trámů, trčel šikmo k nebi sepjatejma větvema
který nikdo nevyslyšel. Sli sme blíž, zaražený, zt
chlí. Tak tohle měl bejt náš krehov, naše poslední
štreka...

Tady by nás před pár hodinama přikryla noc těžkou
dubovou peřinou, pod kterou bysme si vyleželi ten
svůj poslední šulek ve stydnoucím seně. Vylezli sm
vopatrně po šebříku na půdu. Eště naposled se podí
vat na bejvalej kavalec. V šeru rozbitých
střechy se na nás cenila dračí tlama třísek z roz
bitýho stropu a rozdrčenejch trámů a stovkama jehe
silnejch jako prst, prošivala ceno i naše vyležely
a slehlý vobrysy, který tam zůstaly z minulejch
nedělí ...

VETERÁN - Miloš Kohout -

x

x

x

NEDĚLNÍ VEČER - Juan

Pár slov a zablácený dějiny
přiváším domů
hedélním vlakem
"Mámo, viš,
ono je tam jaro
a ta cesta, kterou jsem
musel jít
je plná kalušin,
Bylo tam noc krásně,
záplava kytek,
ne, nevesu ti jich náruč,
jen jedna snítka
uvízla mi ve vlasech,
cítíš, jak voní?
Tak už se nemrač,
ne, nechtěj na mně sliby,
así tam za tejdén
pojedu zas."

Stephen Leacock - KANADSKÉ ŽERTÍKY -

- - - - -

ukázka/ Zabráňte mě před mými přáteli

Reportér

Přišel ke mně na pódiu s otevřeným poznámkovým blokem v ruce, právě když jsem skončil svoji přednášku.

"Nevdalo by vám," řekl, "zopakovat mi jenom hlavní body své řeči? Nedostal jsem se k tomu, abych ji slyšel."

"Vy jste na té přednášce nebyl?"

"Ne," odpověděl a odmlčel se, aby si zašpičatil tušku, "byl jsem na hokeji."

"Abyste o něm referoval?"

"Ne, o takových věcech já nepíšu. Mám na starosti jenom přednášky a ty inteligentní pindy. Ten hokej byl ale ohromnej. O čem jste říkal, že byla ta přednáška?"

"Dal jsem jí název Triumfální pokrok fyziky."

"Fyziky, jo?" řekl a rychle přitom psal.

"Ano, fyziky," přisvědčil jsem.

"Jak píšete "fyzika", píšete tam zet nebo es?" zeptal se. Řekl jsem mu, jak to píšu já.

"A teďka," pokračoval, "jakou měla základní myšlenku, jen to hlavní, víte, ta vaše přednáška?"

"Říkal jsem, jak se prohlubují naše vědomosti o radiaci a emanači, a jaké to vrhá světlo na teorii atomické struktury."

"Moment, než si to napíšu. Píše se to r-a-d-i-a-c-e a vrhá to světlo, je? Dobrá...myslím, že už to mám."

Chystal se sklapnout blok.

"Byl jste u nás už někdy dřív?"

"Ne," řekl, "jsem tady poprvé."

"Bydlíte v našem novém hotelu?"

"Ano."

"Jak se vám tam líbí?"

"Je to tam hezky vhodné," řekl jsem.

Otevřel si znovu blok a rychle škrábal.

"Viděl jste ta velká nová jatka, co právě stavějí?"

"Ne," řekl jsem, "o těch jsem neslyšel."

"Jsou ~~u~~ třetí největší severně od Filadelfie. Co si o nich myslíte?"

"Vždyť jsem je neviděl."
Chvilku psal a pak se sadnul.
"Co si myslíte," zeptal se nejednou, "o té tahanici
v městské radě?"

"O tom jsem neslyšel."
"Myslíte si, že ti radní jsou nepoctiví?"
"Já o těch radních vůbec nic nevím," odpověděl jsem.
"No dobrá, poznamenal, ~~zmm~~ třeba nevíte, ale nezdá
se vám mošné, že by mohli být nepoctiví?"

"Často te dy nepoctiví bývají," připustil jsem,
"dokonce je to dost často banda šejdířů."
"Jakže to říkáte, banda šejdířů? To je dobré,
to je senzační!" - teď se přímo rozplýval nadšením
"právě takovéhle věci naše noviny potřebují. Víte,
člověk jde kokrát na přednášku a vůbec nic se tam
neřekne, nic takhle zajímavého. Z toho se pak nedá
nic napsat... Ale s tímhletem to bude prima článek.
"Banda šejdířů!" Výborně! (??

Myslíte, že si na úplatkách při stavbě těch jatek
namastili kapsy?"
"O tom bohužel vůbec nic nevím," odpověděl jsem.
"Ale nezdá se vám," škemral, "že je to docela prav-
děpodobné?"

"Ne, ne," bránil jsem se, "o ničem takovém nevím."
"No dobrá," povzdechl si, "že budu nejspíš muset
vynechat. Tak vám teda mockrát děkuju. Doufám, že
k nám zas přijedete. Dobrou noc."

A druhý den, když mě vlak unášel z toho města,
přečetl jsem si v novinách jeho zprávu o své před-
nášce, opatřenou náležitě tučným titulkem a podti-
tulkem.

POKLÁDÁ MĚSTSKÉ RADNÍ ZA BANDU ŠEJDÍŘŮ
Význačný přednášeč hovoří o městském fyzikátu.
"Náš význačný host," stálo v jeho zprávě, "poho-
vořil zajímavě o městském fyzikátu v posluchárně
Imky před naplněným hledištěm. Prohlásil, že šijeme
ve věku rádia a že městští radní jsou podle jeho ná-
zoru banda šejdířů. Velice zevrubně rozebral anatomi-
ckou strukturu, o které řekl, že vrhá světlo na
emancipaci. Vyjádřil politování, že nemůže rozvést
otázku úplatků při stavbě nových jatek, která poklá-
dá za nejlepší, jaká kdy viděl při svých přednáškách.
Přednáška, přerušovaná hojným potleskem, byla sledo-
vána s napjatou pozorností a po jejím skončení bylo
houfně vyjádřeno přání, aby ji přednášeč pronesl i

v jiných městech."

Vida! Takhle to tedy dělá, jak si my všichni, kdo s ním přicházíme do styku, až příliš dobře uvědomujeme.

Mám mu to za zlé? Neměl bych. Nenapsal snad, že jsem přednášel "před naplněným hledištěm", když ta ve skutečnosti bylo osmašedesát lidí; nezdůraznil, že byla přednáška "přerušovaná hojným potleskem" a "sledovaná s napjatou pozorností"? A pokud jde o t městské ra dní a úplatky a o ten tučný titulěk, to je na še vina, na jeho. My přece chceme číst takov vě ci ve svých novinách, a on nám je poskytuje.

A k tomu přidává jako svůj vlastní podíl svoji širokou a vlídně lidskou lhostejnost, která nikdy nechce ublížit.

Ať se jen odplahoší do noci se svým poznámkovým blokem, se svou tuškou a se svou nenáročnou pílí, a necht' ho tam provází moje požehnání.

X X X

J E N _ P R O T O - DEWI -

Hej tuláku - cos děl, kraš a čěl špínou brblhá
který se pral o skývu chleba se svými dětmi
a prohrál, jen proto aby neplakaly

Hej tuláku - cos plul na ráčové lodi romantiky
a nesplnitelných snů pod černou vlajkou pirátů
a doplul jen proto, abys poznal kousek štěstí

Hej tuláku - co sedíš na nárazníku s bolavou hlavou
od rumu, kterým ti zaplatili, abys zmizel
jen proto, že nemáš irak s bílou ~~xxxxxxx~~ náprsenkou

Hej tuláku - co zápasíš s příbojem láí a pomluv
a zpíváš s "Myslem dobré naděje"
jen proto, abys zůstal člověkem

Jdu s tebou , tuláku ,
jen proto !

§. 4. pokračování

Zatímco evropské škunery, galéry, brigy i koráby brázdily oceány už mnohá staletí, používali Indiáni na svých řekách malé čluny a sotva by je napadlo pustit se s nimi na širé moře v touze za poznáním. Ale kupodivu: Dnes uvidíš modely plachetnic jen v muzeu, zato kánoe a kajak čeří nejen vody kanadských jezer, ale také Lužnici, Loiru i Dunaj stále. Čím si vysvětlit jejich vzprávdě neomezenou životnost?

x

KÁNOE spatřila světlo světa v lesnaté severovýchodní oblasti, protkané početnými toky řek i oky jezer a později se rozšířila po celém severu. Byla neoddělitelnou součástí Indiánova života právě tak jako luk a šíp nebo vlgam a musela vyhovovat hned několika důležitým požadavkům: obratná na vodě, pevná, aby vydržela delší plavbu a unesla náklad, lehká, aby se dala snadno přenášet z jedné řeky na druhou a v neposlední řadě trvanlivá a nepropustná. Tvarem se kánoe od sebe lišily čistě z hlediska účelu. Při ústí dravého Yukonu se používala plavidla krytá, v oblasti Velkých jezer bychom uviděli bytelně stavěné lodě s vysoko zvednutými příďemi i záďmi (aby snadněji prorážely hladinu) a Kutenaiové měli kánoe asiatského tvaru, jejich konce směřovaly šikmo pod vodu. Obvyklým stavebním materiálem bylo dřevo bílého cedru (na žebra a dýhy a především březová kůra, která sloužila jako potah, přičemž za ideálních podmínek (tj. když našli Indiáni tak velké břízy) vystačil jeden pruh kůry na dno a dva pruhy na boky lodě. Vlastní stavby kánoe se účastnili jak muži, kteří prováděli tvarování, žebrování a dýhování, tak i ženy, jejichž úkolem zůstávalo sešívání jednotlivých pruhů kůry k tomu účelu připravenými kořínky za pomoci kostěných jehel. Kánoe průměrné dlouhou šest metrů mohl přenášet jediný muž. Třináctimetrovou loď, která uvezla deset lidí, nesli dva Indiáni. Pásla se nelišila příliš příliš od našich, pádlovalo se zásadně vleče. Přestože se užívání kánoe mezi Indiány velmi rozšířilo, zůstali hlavně Algonkini skutečnými

mistry ve stavbě i v zacházení s nimi. Irokézové měli například těžké a nemotorné lodě z jilmové kůry, které byly poměrně krátké a málo trvanlivé. Nezřídka také bychom se setkali s košenými kánoemi.

X

Vynikajícím, nikoli však indiánským plavidlem z tullení kůže a s konstrukcí z velrybích kostí byl zcela neprodyšný eskymácký KAJAK., určený původně mužům. Eskymačky se zase plavily v tzv. UMIAKU - otevřeném člunu opatřeném plachtou. Výskyt kajaku a umiaku leze v Severní Americe ohraničit celou polární oblastí od Labradoru až po Kodiak na Aljašce. Jižní přirozenou hranici tvořil pás lesů, který dával již možnost ke stavbě kánoí.

X

Nejrozšířenějším plavidlem mezi Indiány byl bezesporu tzv. DAGAUT (angl. dugout), vypalovaný mělký člun se zaoblenými konci. I dagaut mohl mít různé tvary; Menominiové jim například napodobovali kánoe. Dagauty používali na svých mělkých a pomalých tocích především jihovýchodní Indiáni, kteří jiný typ lodí ani neznali. Vyráběli je z kmenů topolu nebo cypřiše pomocí ohně. Pouze závěrečné práce konali kamennými sekerami, dláty a rydly. Vypalování kmege vyžadovalo opatrnost a zkušenost, protože ohně propaloval vyschlé dřevo velmi rychle a nepozornost mohla znamenat zmar několikadenní námahy. Po vypálení se čluny otesaly a očistily; případně byly zality svenčí horkým živočišným tukem, který dřevo impregnoval. Také na dagautech se pádlovalo anebo se Indián (na mělčínách) odstrkoval bidlem.

/pokračování/

X X X

HOŘELA BOUDA /Robin/

Hořela bráská bouda hořela, až shořela docela
Od ní chytil potok a les, požár se dostal až na náh
Na silí všichni velcí i malý
hasili statečně až požár udolali
Tak sem šel na druhou stranu les zapálit jim to
ještě jednou, aby nevyšli ze cviku...

L o u d a v ý _ n á v r á t y

Wabi Ryvola

1. Blíž a blíž mě nesou boty sváteční
 já do krajiny páteční, chodím se tiše zouvat
 v zatáčkách si nárazníky klinkají
 na uzdě přesky cinkají, se mnou se chodí toulat.
- R. Až se zastaví vagony houpavý
 vyplivnou na mez postavy loudavý, loudavý
 Já nevím kam bych jel kdyby soboty nebyly
 ulicí bych šel a asi bych snil
 nikdo se nikdy nedoví proč tulák v trávě spal
 zrovna když kš vítr kolem šel a hrál.
2. Loudavý jsou podvečerní návraty
 když člověk ví že za vraty, všední den si zas broulí
 Dávno vím že cesty konec mívají
 kytarý smutně zpívají, když daleko vlak houká.
- R. Až se zastaví vagony houpavý
 na peron vyplivnou postavy loudavý, loudavý
 My doufáme asi že jednou se splete ten pán
 co do kotle hází a má okna do kořán
 vekbl nám náhoda přehodí a vžák pojede dál
 do krajin bez dálnic a magistrál.

t e s t n a p o k r a č o v á n í

ZNÁTE ČSR ??? PROGESTOVALI JSTE ČSR ??? ČETLI JSTE

Odovědi zasílejte do 3 týdnů od narození tohoto vydání OTY. Konečná uzávěrka bude v den narození OTY v kterém budou výsledky tohoto testu. Za každou správnou odpověď je jeden bod. Body ze všech testů se budou nasčítávat do konečného pořadí.

TEST IV.

- 1) Které město v povodí "zlaté řeky" s mohutnou zříceninou hradu vyhořelého r. 1869 je místem odpočinku jednoho z největších českých satiriků?
- 2) Jmenuj bývalé horní město v středočeském kraji, na "hadí řece", kde r. 1186 Přemyslovci Bedřich Pražský a Konrád Ota Znojemský dohodli připojení Moravy k Čechám. Je to místo první včelařské školy v Čechách.
- 3) Kde v západočeském kraji je nejstarší česká továrna na porcelán, založená r. 1792?
- 4) Která dráha byla druhá nejstarší se železnými kolejemi v Evropě? Původně byla s konským potahem. Byla postavena v l. 1824 - 1830. Měla litinové kolejnice s rozchodem 112 cm, kladené na pískovcové kvádry a dřevěné pražce. R. 1863 byla koněspřežná dráha přestavěna na parní železnici. Je ve středních Čechách.
- 5) Jaké město založené r. 1265 Přemyslem Otakarem I. má nejvíce zachovalé městské opevnění v ČSR. Je to rodiště známého hudebního skladatele.

Správné odpovědi z Testu I. (OTA-"A")

- 1) Kde je nejstarší kamenný most v ČSR? (-Písek-Jč)
- 2) Která rozhledna, jedna z nejstarších v ČSR, byla postavena r. 1825? (-Klet u Č. Budějovic=)
- 3) Kde přišel Jan Žižka o druhé oko? (u hradu Rábí)
- 4) V kterém městě mají uschlé mnichy? (v Klatovech)
- 5) Jaké město bylo sídelním Albrechta z Valdštejna po r. 1620? (-Jičín=)

S M Ě S K A ? ? ?
- - - - -

Slyšel jsem, zjistil jsem, inzerce, různé : : :
- - - - -

- Československý rozhlas vysílá na stanici Praha v sobotu 24.5. již 7. část pořadu AT ŽIJE PORTA, tentokrát s názvem "Velké hlasy".
- 31.5. v tuto dobu si můžete poslechnout už 8. část tohoto pořadu s názvem "Porta a profesionálové".
- vystoupení Zelenáčů v máji 1980:
 - 21.5. Praha - Klicperovo divadlo
 - 28.5. Nový Bor
 - 30.5. Světice
 - 31.5. Sázava nad Sázavou
- tento týden vychází v Československém spisovatelův kniha "Verše" od Františka Gellnera a 18,- Kčs.
- Kdo má doma nepotřebné razítka, ať obrázková nebo jiná ??? Zašlete je na adresu redakce pro potřebu dekorace tohoto plátku.
- Zrovna tak shání redakce, staré trampské časopisy nebo tiskoviny s trampskou tematikou.
- Doplnuji svoji sbírku trampských písní ?! Kdo mi půjčí svůj zpěvník na opsání ? Lim.Joe

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Redakce: Limonádový Joe

Josef Medlín - Vlastislavova 565/13, Praha 4,
Nusle 140 00

Cena : nevyčísitelná

PATISK DOKÁZÁN !!!

Nerozšiřuje PNS